

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 יוני 2010

ת"א 48012-03-10 טי,גי אי, השקעות נדל"ן בע"מ נ' עזרא

1

מספר בקשה: 1

בפני כב' השופטת אביגיל כהן

טי.גי.י. איי. השקעות נדל"ן בע"מ

המבקשת - התובעת

נגד

יוסף עזרא

המשיב – הנתבע

2

3

החלטה

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

1. בפני בקשת התובעת למתן צו מניעה זמני נגד המשיב אשר יורה לו כדלקמן:

(א) להסיר מאתרי האינטרנט המופעלים על ידו כל פרסום הנוגע למבקשת.

(ב) להימנע באופן ישיר ו/או עקיף מהפצתו של כל פרסום הנוגע למבקשת.

(ג) לחדול מלהפעיל פרסומות מבית גוגל המפנות אל אתרי האינטרנט המופעלים על ידו המכילים פרסומים בקשר עם המבקשת.

(ד) לחדול מביצוע פעולות שיווק לאתר האינטרנט נשוא בקשה זו לרבות ומבלי לגרוע מכלליות האמור באמצעות האתרים פייסבוק, טוויטר וכיוצא באלו.

2. התביעה הוגשה על ידי התובעת (להלן: "טי.גי.י. איי" או "התובעת") נגד הנתבע ביום 23/3/10.

עסקינן בתביעה בגין פרסום לשון הרע על סך 1,000,000 ₪, כאשר התובעת טוענת, כי פרסומים אשר מפרסם הנתבע באתרי אינטרנט שונים המצויים בבעלותו ו/או שהופעלו ו/או מופעלים על ידו, מהווים קמפיין השמצה זדוני נגדה והם בגדר לשון הרע. בגין פרסומים אלו דרשה התובעת בכתב התביעה לפסוק לה פיצוי כספי וכן ליתן צו המורה לנתבע להסיר מאתרי האינטרנט המופעלים על ידו כל פרסום הנוגע לתובעת וכן ביקשה להורות לנתבע להתנצל בדבר הפרסום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 יוני 2010

ת"א 48012-03-10 טי,גי אי, השקעות נדל"ן בע"מ נ' עזרא

3. הנתבע הגיש כתב הגנה ובמסגרתו טען, בין היתר, כי בפרסומים אין משום לשון הרע ולחלופין כי מדובר בפרסומים מותרים ו/או עומדת לנתבע הגנת "אמת דיברתי" ו/או פרסום בתום לב.

4. אתר האינטרנט אשר התובעת מתייחסת אליו הוא אתר אינטרנט הנושא את שם המתחם WWW.TGI-Investors.com (להלן: "האתר").
הנתבע אישר, כי מדובר באתר שהוא גם שלו. (עמ' 4 שורה 11 לפרוטוקול).

5. כאשר הוגשה התביעה בחודש מרץ 2010 לא הוגשה על ידי התובעת בקשה למתן צו מניעה זמני.

6. הבקשה שבפני הוגשה ביום 27/5/10.
לאחר קיום הדיון בבקשה, הגישה התובעת בקשה להוספת ראיה.
התובעת ביקשה להוסיף תצהירים של סוכניה, על מנת להוכיח שהכניסות הרבות לאתר, הובילו לכך שלקוחות, אשר חתמו כבר על הסכמי שיווק בהיקף מצטבר של מאות אלפי דולרים, חזרו בהם מהסכמתם והודיעו לסוכנים כי ביטלו את העסקאות עקב הגלישה באתר.

ב"כ המשיב התנגד לבקשה, וטען, בין היתר, כי כל אותו מידע היה בידי המבקשת כבר כשהוגשה הבקשה, ואין מקום לאפשר למבקשת לבצע "מקצה שיפורים".
כפי שאבהיר בהמשך, ניתן להגיע למסקנה ולפיה, נגרם נזק ברור ומובהק למבקשת כתוצאה מהפרסומים באתר ומהפצת הפרסומים, גם ללא צורך להידרש לראיות נוספות, ולפיכך לא מצאתי כי בנסיבות העניין, יש מקום לאפשר הוספות ראיות, וראיות אלו תוכלנה להיות מוגשות במסגרת ההתדיינות בתיק העיקרי.

7. תמצית טענות התובעת:

א) התובעת טענה, כי לאחר הגשת התביעה החריף הנתבע את הוצאת הדיבה הסדרתית על ידו המפורסמת באתר האינטרנט המופעל על ידו והוא תגבר את פעולות השיווק של האתר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 יוני 2010

ת"א 48012-03-10 טי,גי אי, השקעות נדל"ן בע"מ נ' עזרא

פעולות אלו הגיעו לשיאן ביום 23/5/10, כאשר פרסם הנתבע באתר, כתבה אשר פורסמה בעיתון "גלובוס" בדבר אדם בשם רוני פרל אשר הורשע על ידי בית משפט בהונאת משקיעים.

(ב) התובעת ציינה, כי אין לה כל קשר לאותו רוני פרל ו/או פעילותו וכי פרסומי הנתבע גורמים לפגיעה אנושה בתדמיתה.

(ג) התובעת העלתה בבקשתה פרסומים נוספים אשר נעשו על ידי הנתבע, אשר קדמו להגשת התביעה וציינה, כי לאחר פנייה שנעשתה לנתבע הוסרו אותם פרסומים (סעיפים 16 – 19 לבקשה).

כמו כן ציינה, כי לאחר פניות שנעשו על ידי התובעת לנתבע, הוא מצא "שיטה" אשר סבר, כי תגן עליו מפני תביעת לשון הרע באופן שבו החל לפרסם קטעים באתר מתוך כתב תביעה אשר הגיש נגד התובעת (ת.א. 10405-03-10 בבית משפט השלום בתל אביב).

כמו כן החל לפרסם קישורים לאתרי אינטרנט אחרים אשר גם בהם מפורסמים דברי לשון הרע נגד התובעת. כמו כן ציטט באתר ציטוטים נוספים מכתבי תביעה אשר הוגשו על ידי מספר מצומצם של לקוחות של התובעת.

(ד) התובעת פירטה גם מסכת עובדתית ולפיה הנתבע חילק פליירים נגדה עובר להגשת התביעה.

(ה) התובעת טענה, כי הפרסומים של הנתבע באתר משמשים את האתר לעשיית רווחים ולהפעלת לחץ פסול על התובעת בהליך משפטי שהוא יזם נגדה.

(ו) התובעת טענה, כי על פי הפסיקה ולאור מאזן הנוחות, יש מקום בנסיבות המקרה דן ליתן צו כמבוקש.

8. תמצית טענות הנתבע:

(א) הנתבע טען, כי יש לדחות את הבקשה בין היתר משום שהוגשה בחוסר תום לב ובהעדר ניקיון כפיים. שכן, התובעת הסתירה מבית המשפט את העובדה, שהפרסום נשוא הבקשה (נספח 1 לבקשה) הורד על ידי הנתבע מהאתר יממה לאחר פניית ב"כ התובעת אליו, דבר המייתר לחלוטין את הבקשה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 יוני 2010

ת"א 48012-03-10 טי, גי אי, השקעות נדל"ן בע"מ נ' עזרא

(ב) הנתבעת טענה כי על פי הפסיקה, הכלל הוא שאין מונעים פרסום מסוג הפרסום
נשוא הבקשה כל עוד לא הוכחה אותה לשון הרע, ויש ליתן עדיפות לחופש הביטוי.
(לאור הלכת ע.א. 214/89 אריאל אבנרי נ' אברהם שפירא פד"י מג (3) 840 – להלן:
"הלכת אבנרי").

(ג) הנתבעת טענה, כי לאור העובדה שהתובעת לא הוכיחה את הלשון הרע ולא
הוכיחה, כי לנתבע אין הגנה, ברור כי מאזן הנוחות נוטה נגד מניעה מראש של
פרסום כלשהו ביחס לתובעת באופן גורף.

9. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, שמעתי את חקירות המצהירים ואת סיכומי הצדדים,
הגעתי למסקנה ולפיה דין הבקשה להתקבל בחלקה כפי שיפורט:

(א) יש לזכור כאמור, כי הבקשה למתן צו מניעה זמני לא הוגשה בשל הפרסומים אשר
נטענו בכתב התביעה אלא בבקשה נטען, כי הבקשה מוגשת "בשל הקצנת המצב
הקיים". (מתוך סעיף 1 לבקשה).
שיאן של פעולות הנתבע היו לטענת התובעת ביום 23/5/10 וזאת באמצעות פרסום
הכתבה (נספח 1), אשר עניינה באדם בשם רוני פרל אשר אין חולק על כך כי אין לו
כל קשר לתובעת. (ראה תשובת הנתבע בעמ' 5 שורה 1 לפרוטוקול).

(ב) ביום 24/5/10 שלח ב"כ התובעת מכתב לנתבע (נספח א' לתגובת ב"כ הנתבע),
ולאחר קבלת אותו מכתב, השיב ב"כ הנתבע לב"כ התובעת במכתב מיום 25/5/10,
כי הפרסום הוסר מהאתר אך הובהר כי פרסומים בעניין רוני פרל ימשיכו להופיע
בין קישורי האתר, העוסק בין היתר בכל הקשור לעסקאות בנדל"ן וזאת בדומה
לקישורים אחרים באתר הנוגעים להשקעות בנדל"ן.

(ג) מחקירתו של הנתבע עולה, כי באופן קבוע ולא רק בחודש האחרון, הוא מקדם את
האתר באמצעים שונים וביניהם בפייסבוק וטוויטר ובאמצעות קישורים ממומנים
למנוע חיפוש גוגל. ולשאלה - אם הוא מעוניין שמי שמחפש את האתר של טי.גי.
איי (כלומר - האתר של התובעת) יגיע לאתר, השיב הנתבע - "אנו מעוניינים שכל
מי שיחפש לעשות השקעה בנדל"ן כדאי שיראה את האמת והאמת מתפרסמת
באתר שלנו" (עמ' 4 שורות 20 – 21 לפרוטוקול).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 יוני 2010

ת"א 48012-03-10 טי,גי אי, השקעות נדל"ן בע"מ נ' עזרא

כך שאין מחלוקת עובדתית על כך שהנתבע באופן מודע מפרסם פרסומים אשר קשורים לתובעת (פרסומים שליליים) ובין היתר קיימת באתר פנייה לכל מי שמעוניין להגיש תביעה נגד התובעת, להעביר פרטים למייל אשר מצוין באתר.

באמצעות קישור ממומן, מופנה גולש המחפש את התובעת, לאתר המופעל ע"י הנתבע. הנתבע עומד על כך שהוא מפרסם אמת ולפיכך, לטענתו, אין כל מניעה בהמשך פעילותו.

(ד) כאשר בית משפט שוקל אם ליתן צו זמני במסגרת תובענה, יש להביא בחשבון בין היתר את סוגיית תום ליבו של מגיש הבקשה ולבדוק אם הסעד צודק וראוי בנסיבות העניין ואינו פוגע במידה העולה על הנדרש, וכמו כן יש לבדוק את הנזק שייגרם למבקש אם לא יינתן הסעד הזמני לעומת הנזק שייגרם למשיב אם יינתן הסעד הזמני. (מאזן הנוחות).

(ה) שיקולי בית המשפט במתן צווי המניעה נקבעו בע"א 214/89 אריה אבנרי נ' אברהם שפירא, פ"ד מג(3), 840, 851-852.

"דעתי היא, כי מקום שעתון עומד לפרסם כתבה שיש בפרסומה ענין לציבור, ומקום שהעתון עומד להעלות טענת 'אמת דיברתי' - אין דרכו של בית המשפט ליתן צו מניעה זמני האוסר את הפרסום. בנסיבות אלה גובר האינטרס של הציבור לדעת את האמת על פני האינטרס של המבקש לשמור על שמו הטוב.... על כן אם חפצים אנו לשמור על תפקיד העתונות שלא יסולא בפז, להביא מידע לציבור, אין מנוס מלהעדיף, בשלב זה של הדיון, את האינטרס הציבורי על האינטרס של הפרט. צו מניעה זמני בענין זה יכל שינתן, אם בכלל, רק במקרים קיצוניים ביותר..."

לדברים יפים אלה אני מסכים. אין לקיים חופש ביטוי, ואין אפשרות להעניק לחופש הביטוי את מקומו המרכזי בשיטתנו, אם ניתן יהיה, בדרך של ציווי למנוע פרסום, וזאת בטרם הכרעה בדבר האחריות של המפרסם. משטר צווי מניעה כזה יפגע בתיפקודה של העתונות, הספרות, השירה ושאר אמצעי הביטוי. מודע אני לכך, כי בגישה זו עשויה להיות פגיעה בשם הטוב, אך דבר זה מתבקש אם רוצים ליתן ביטוי הלכה למעשה - ולא רק בדרך של סיסמה ואמירה - לעקרון חופש הביטוי. עם זאת, אין בגישה זו כדי לסתור את האיזון החקיקתי שנקבע בחוק איסור לשון הרע איזון זה תופס מקום שנקבעה האחריות האזרחית. כל עוד אין קביעה של אחריות, יש לחזור לאיזון החוקתי הכולל - אשר האיזון של חוק איסור לשון הרע הוא חלק ממנו - המעניק משקל סגולי מיוחד לעקרון של חופש הביטוי.

אין לעבור מקיצוניות לקיצוניות. איני סבור כי לעולם אין ליתן ציווי לשעה במשפטי לשון הרע. יש להתחשב בטיב הגנתו של הנתבע, אם אין היא מבוססת על אדני סרק. יש גם מקום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 יוני 2010

ת"א 48012-03-10 טי, גי אי, השקעות נדל"ן בע"מ נ' עזרא

לשקול את טיב הפרסום, אם הוא עוסק בענין ציבורי בו מעורבים נושא משרות ציבוריות, או שהוא עוסק בענין פרטי שאין לציבור כל ענין בו.

ברע"א 4740/00 אמר ואח' נ' יוסף ואח', פ"ד נה(5), 510, 520, קבע כב' הנשיא ברק כי "התרופה הטבעית לפגיעה אסורה בשם הטוב היא תרופת הפיצויים. בדרך כלל תרופה זו עדיפה על פני המניעה המוקדמת, שכן היא מונעת פגיעה בחופש הביטוי בטרם הוכרעה השאלה אם קיימת אחריות בגין לשון הרע".

(ו) במקרה דנן, אין מדובר בעיתונאי אשר ביצע תחקיר נגד גורם מסוים אשר מבקש למנוע ממנו את פרסום אותו תחקיר, אלא מדובר בנתבע, אשר משקיע זמן ומשאבים רבים לצורך הפצת הפרסומים נגד התובעת. לטענתו, מתוך אמונה שהדברים נכונים וכי יש לדאוג לכך שכל מי שיחפש לעשות השקעה בנדל"ן "כדאי שיראה את האמת" (עמ' 4 שורה 20 לפרוטוקול). כלומר, אין חולק על כך שהנתבע דואג להפצת פרסומים נגד התובעת בדרכים שונות העומדות לרשותו לאור התפתחות הטכנולוגיה ואין חולק על כך שהוא עושה זאת מתוך מטרה להפיץ את אותם פרסומים.

(ז) מדפוס ההתנהלות שבין הצדדים עולה, כי כאשר מפרסם הנתבע באתר פרסומים שונים, והוא מתבקש ע"י ב"כ התובעת להסירם, הוא נוטה להסכים, אך אינו מבטל את הקישוריות לאותם פרסומים, כך שבפועל – הגולש באתר וכן במנוע החיפוש גוגל יכול בקלות יתרה להגיע לאותם פרסומים. (ואין על כך מחלוקת עובדתית).

כמו כן, אין חולק על כך, שלאחר פסיקת ביהמ"ש העליון בעניין רע"א 1104/07 עו"ד פואד חיר עו"ד נ' עו"ד גיל עודד החל הנתבע לפרסם קטעים מתוך כתבי תביעה שהוא ולקוחות אחרים של התובעת הגישו נגדה.

(ח) ב"כ התובעת טען, כי בניגוד לעובדות בפס"ד אבנרי, הנתבע אינו עיתונאי והוא לא מפרסם תחקיר אלא מדובר באדם פרטי שהגיש תביעה נגד התובעת והוא מפרסם פרסומים נגדה על מנת להפעיל עליה לחץ.

ב"כ התובעת היפנה להחלטתו של כב' סג"נ השופט זפט בבש"א 16150/02 ה"פ (ת"א) 1028/02 קליניקה אריאל בע"מ נ' מחקרים עולמים לישראל בע"מ ואח' תק-מח 2002 (3) 2597 (2002); שם ניתן סעד זמני ונקבע בסעיף 3 להחלטה:

"מקום שעל פני הדברים נראה שהשימוש בחופש הביטוי נעשה ללא בדיקה ראויה של אמיתות הדברים ותוצאת הפרסום פגיעה קשה בכבודו או בקניינו של הנתבע, יש להעדיף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 יוני 2010

ת"א 48012-03-10 טי, גי אי, השקעות נדל"ן בע"מ נ' עזרא

את ההגנה על כבודו או זכות הקנין של הנתבע גם במחיר של הגבלה זמנית של חופש הביטוי
עד לבירור העובדות לאשורן..."

וכן להחלטתו של כב' סג"נ השופט זפט בבש"א 9589/06 ת"א 1517/06 כלמוביל בע"מ נ' איתן
חלבלי, שם נקבע בסעיפים ג' ו-ד':

"... מחאה היא פן של חופש הביטוי המהווה זכות יסוד במשטר דמוקרטי, ברם זכות זו היא
זכות יחסית והאיזון שבין חופש הביטוי ומניעת פגיעה בזכות לשם טוב מעוגן בפרק ג לחוק
איסור לשון הרע (סעיפים 13 – 20). משנמצא שהמשיב פרסם לשון הרע הפוגע במבקשת,
הנטל עליו להראות שחלה על הפרסום שפרסם אחת ההגנות הקבועות בחוק.

בהעדר תצהיר מטעם המשיב אין בפני תשתית עובדתית שיש בה כדי לבסס לכאורה
תחולתה של איזה מההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע, ובמצב דברים זה נראה
שסיכויי המבקשת לזכות בתביעתה טובים.

ד. ועוד. השימוש שעושה המשיב בפרסום הפוגע במבקשת לא נועד לקדם מטרות
לגיטימיות שלו אלא כדי ללחוץ על המבקשת להכנע לדרישותיו מבלי לברר את הסכסוך
בדרכים מקובלות. בנסיבות אלה, זכאית המבקשת לסעד שימנע מהמשיב להמשיך ולפגוע
בפעילותה העסקית."

ב"כ התובעת היפנה להחלטות נוספות של כב' השופט זפט בש"א 24627/04 ת.א. 2586/04
כמיפל בע"מ נ' פרומדיקו בע"מ ולבש"א 19826/03 פרופורציה פי.אם.סי. בע"מ נ'
אובייקטיבי מחקרים עולמיים בע"מ ואח'.

ט) באשר לסיכוי התביעה:

במקרה דנן, למעט הציטוטים מכתבי תביעה, אשר לכאורה נכנסים לגדר "פרסומים
מותרים" כמשמעותם בסעיף 13 (5) לחוק איסור לשון הרע, נראה כי הפרסומים הנוספים
נכנסים להגדרת "פרסום" "לשון הרע" כמשמעותם בסעיפים 1 ו-2 לחוק איסור לשון הרע
והנטל להוכחת טענות ההגנה מוטל על הנתבע (ראה גם דברי ב"כ הנתבע בעמ' 9 שורות 24 –
25 לפרוטוקול).

בתצהירו של הנתבע אין תשתית עובדתית אשר יכולה לבסס את טענות ההגנה, וממילא
הנתבע לא נחקר בחקירה הנגדית אודות טענות ההגנה.
לפיכך, לא ניתן לקבוע, כי סיכויי התובעת לזכות בתביעתה אינם טובים.

י) באשר למאזן הנוחות:

נזקה של התובעת כתוצאה מהפרסומים הוא ברור. הנתבע מאשר שמטרתו היא להפיץ כמה
שיותר את אותם פרסומים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 יוני 2010

ת"א 48012-03-10 טי, גי אי, השקעות נדל"ן בע"מ נ' עזרא

לקוחות קיימים של התובעת עלולים להרתע מקיום קשרים עסקיים עימה ולקוחות פוטנציאליים אשר מעוניינים לערוך בירור ברשת האינטרנט בנוגע לתובעת (כמקובל מאוד בימינו אנו) ונחשפים בקלות יתרה לפרסומי הנתבע, אם בדרך של קישורית ואם בדרך אחרת, יהססו מאוד להתקשר עימה.

זאת ועוד, הן בתגובה לבקשה והן בתצהיר הנתבע לא הועלה כל נימוק ממנו יכול ביהמ"ש להבין, מדוע יגרם נזק לנתבע כתוצאה ממתן צו, וזאת למעט – הנזק הכללי של פגיעה באינטרס הציבורי של חופש הביטוי. יש לזכור כי הנתבע הגיש תביעה נגד התובעת. התביעה תלויה ועומדת וביהמ"ש אמור להכריע בסכסוך ולא גולשים באתר אינטרנט זה או אחר, יכריעו את הדין באותה תביעה.

לא נסתרו מעיני גם נתוני התובעת ולפיהם לפני הגשת התביעה דגן ביקרו באתר כ- 1,000 מבקרים וכיום גדל מספר המבקשים לכ- 5,000. (נספחים 19 – ו- 21 לבקשה). כאשר שוקלים על כפות המאזניים את נזקי שני הצדדים ניתן להגיע על נקלה למסקנה ולפיה הנזק שנגרם לתובעת עולה לאין ערוך על נזק הנתבע, ועל ידי העתירות חלקית בלבד לבקשה, כפי שיפורט, ניתן יהיה לאזן בין האינטרס הציבורי של חופש הביטוי ובין הנזק הודאי של התובעת הנגרם כתוצאה מהפרסומים.

אני סבורה, כי במערכת האיזונים שבין חופש הביטוי – מחד, ובין הקפדה על כך שלא להתיר חופש ביזוי גורף, כל עוד לא הוכיח הנתבע את הגנתו- מאידך, אזי אין למנוע מהנתבע באופן גורף לפרסם באתר פרסומים המתייחסים למבקשת, ובכלל זה אין למנוע ממנו פרסום כתבי בי דין (מהפרקטיקה הנהוגה בין הצדדים עולה כי פעמים רבות הוסרו פרסומים ספציפיים לאחר פניית התובעת לנתבע וזאת תוך בחינת כל פרסום ופרסום לגופו), אך יש למנוע ממנו הפצת הפרסומים המופיעים באתר, וביצוע פעולות שיווק לאתר, וזאת עד אשר יינתן פס"ד בתביעה העיקרית.

(ח) באשר לתום הלב:

לא מצאתי כי התובעת פעלה באופן הגשת הבקשה בחוסר תום לב. אמנם לאחר פניית ב"כ התובעת הסיר הנתבע את הפרסום בנוגע לרוני פרל (נספח 1 לבקשה) מהאתר, אך לא ביטל את הקישוריות לאותו פרסום. לפיכך החשיפה לאותו פרסום נותרה בעינה, על כל ההשלכות הנובעות מכך.

10. לסיכום:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 יוני 2010

ת"א 48012-03-10 טי, גי אי, השקעות נדל"ן בע"מ נ' עזרא

לאור האמור לעיל, ניתן בזה צו זמני כדלקמן:

(1) הנתבע יחדל מלהפעיל פרסומות מבית גוגל המפנות לאתרים המכילים פרסומים בקשר לתובעת.

(2) הנתבע לא יפיץ כל פרסום הנוגע לתובעת, וזאת למעט פרסום באתר עצמו.

(3) הנתבע לא יבצע פעולות שיווק לאתר כמבוקש בעתירה ד' לבקשה.

(4) הצו הזמני מותנה בהפקדת סכום מזומן או ערבות בנקאית על סך 20,000 ₪ צמוד למדד המחירים לצרכן.

הצו יישאר בתוקפו עד למתן פס"ד בתביעה העיקרית או עד למתן החלטה אחרת – המוקדם מבין השניים.

(5) הנתבע ישא בהוצאות התובעת ושכ"ט עו"ד, בסך 5,000 ₪ + מע"מ.

(6) המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"א תמוז תש"ע, 23 יוני 2010, בהעדר הצדדים.

אביגיל כהן

שופטת